

Rocío Romero Grau & Luís González Quartet
Entre vivir y soñar

Entre vivir y soñar
hay una tercera cosa.
Adivinala.

Tras el vivir y el soñar,
está lo que más importa:
despertar

Antonio Machado

Preludi El Jazz Mediterrani

El repertori que presentem és el resultat de fusionar dos móns, dues sensibilitats diferents, trobades a l'espai-temps i mogudes per aquella química sorprenent que a vegades és dóna entre músics. Per una part les composicions de Rocío Romero Grau, nascudes sense cap voluntat estilística i influenciades alhora pel bagatge eclèctic de la cantant. Per un altre costat, el món jazzístic (i clàssic) del pianista Luís González, que ha passat pel sedaç del seu quartet les creacions de la Rocío, per fer-les créixer dins d'un paisatge instrumental inusitat.

Entre vivir y soñar és el nou projecte de la fortuita trobada del quartet de jazz de Luís González i la compositora i intèrpret Rocío Romero Grau. Aquest projecte ha posat al descobert els límits expressius dels músics que el conformen, fusionant sensibilitats diferents per assolir noves fites creatives.

Un projecte marcat per les cinc personalitats dels components, el vers íntim, el paisatge instrumental, una visió pròpia en constant metamorfosi. Un repertori ric en matissos, l'expressió personal i intrasferible que opta per mostrar un discurs autèntic.

El Despertar

Entre vivir y soñar, és la rebelió de les contradiccions interiors, segons la compositora i cantant Rocío Romero Grau. Inspirada en un sonet d'Antonio Machado, la seva proposta, és un ram de composicions que conviden a explorar les polaritats dels sentiments femenins i converteix les contradiccions en elements complementaris d'una mateixa experiència.

Composicions que romanien en silenci des de l'any 2004, nascudes en una època reflexiva, gris, incerta, però creativament parlant, molt fructífera.

-Les vaig abandonar- confessa la Rocío -a ningú li podien interessar aquelles restes sentimentals -.

Alhora va continuar amb la seva carrera musical, com a exploradora, com a aprenent, a mesura que interpretava altres estils musicals i altres autores:

-anhelava, en el fons, trobar una raó sòlida per compartir la meua pròpia música-.

La consideració envers les seves composicions ha estat un camí progressiu, una descoberta personal esdevinguda amb els anys, amb la maduresa. A l'any 2011, finalment, la Rocío comença a *despertar*.

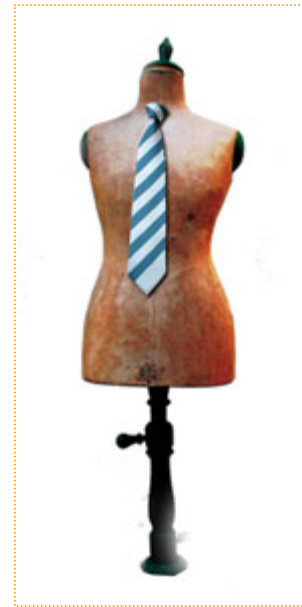
Les contradiccions

"Voy pescando lunas,
Picoteo las flores del mal,
Dejo un rastro de dudas secas.
Pastoreo entre las runas
De los templos que fueron canción:
Soy anónima aspirante a pájaro."

(*extracte de la cançó "Anónima"*)

La mesura i cura de les paraules no són casuals. Són les mateixes contradiccions les que donen sentit a un tot que s'amaga entre línies. La tristesa encoberta darrera un somriure, el desig pervers darrera les bones intencions, l'abandonament a la tristesa com a camí satisfactori, la defensa constant de les mentides que ens sostenen... Totes les contrarietats, en

ser descobertes, donen sentit a la paraula que les representa: donen pas al despertar, segons la interpretació que la Rocío fa del sonet d'en Machado.

En definitiva, com a lectura, els contrasentits formen part del substrat de la nostra rutina, i quan se'ns fan evidents, estem entrenats a fugir d'ells: "*Els passatges incòmodes i dolorosos que ens envaeixen es poden atenuar mitjançant la música i la paraula, com si fossin vaselina per l'ànima*".

Trobem en aquest argument la motivació principal de la compositora per compartir el seu món més personal.

Els arranjaments

"El primer assaig va ser una cita cegues amb partitures"

Així descriu la Rocío el primer contacte que va tenir amb els músics. Va conèixer al bateria César Martínez a l'escola de música moderna d'Olot, on tots dos impartien classes. Van parlar sobre les cançons i a les poques setmanes, van començar a treballar amb la resta de músics, companys habituals de projectes del César.

El pianista Luis González es va fer càrrec dels arranjaments, fent passar, pel sedaç jazzístic del seu quartet les composicions de la Rocío. La transformació va ser un exercici creatiu i motivador. Aquelles cançons havien nascut sense cap voluntat estilística concreta, eren la barreja de les múltiples influències de la compositora al llarg de la seva experiència. El procés es va convertir en una metamorfosi inesperada, enriquidora, on les paraules i les melodies prenen un altre dimensió. El discurs compositiu va créixer dins del paisatge instrumental del quartet, va transitar noves vies expressives. L'elasticitat interpretativa del jazz, li va permetre a la Rocío deixar-se emportar allà on la veu volia anar.

Els músics

Rocío Romero Grau	_____	Veü
Luis González	_____	Piano
Joan Solà-Morales	_____	Contrabaix
Lucas Martínez	_____	Saxo
César Martínez	_____	Bateria

El programa

En mi boca

"Enjambre de papilas, huracán de aliento, dientes apretados por un injusto invierno."

Nos veremos

"Déjame ser la espuma de tus días, el delirio de una brisa libre."

Llévame

"Llévame hasta el fin. Llévame. A ese lugar, que siempre estará donde mires tú."

Anónima

"La noche espesa es la sospecha de la luz. Mi amor se extiende por los pliegues de una piel dormida."

Río Seco

"A tu orilla de rodillas vuelven los sueños, vuelven los peces con trajes negros y estrellas muertas de sed."

Entre vivir y soñar

"Dame un despertar sin sábanas, un despertar sin necesidad de abrir los ojos."

Deixa-la passar

"Plora lliure el teu mal."

La niña alegre

"Si aprieta el corazón, convences al mundo con tu risa de cristal."

Juegos

Intrumental

Toma mi amor

"Justo donde te despedí, hay para tí algo de comer."

Rema

"Rema en los mares. En los mares de las mentiras."

Ves

"No te irás sin ver lágrimas en mi mejilla."

Rocío Romero Grau

Veü

El recorregut de la Rocío Romero Grau com a músic, ha estat resumint, eclèctic. Recorda amb simpatia, com amb tretze anys, sortia de casa amb qualsevol pretext creïble per anar d'amagat al Parc de *El Retiro* amb la seva guitarra. Si la cosa anava bé, aconseguia les pesetes del bitllet de metro per la tornada a casa. Encara abans, a l'edat de sis anys va demanar als seus pares que l'apuntessin a classes de música i piano.

Quan amb setze anys va anar a parar al poble gironí de Besalú, els seus estudis es van truncar, però va continuar versionant autors com Silvio Rodríguez o Luis E. Aute en diferents bars, introduint al seu repertori temes propis. Era fins aleshores tot plegat, un joc. Amb 18 anys, Rocío entra en el món del rock de la mà de Xavier Presagué, per convertir-se en la cantant de la banda "Toxic Sensation". Aquesta experiència li serveix a la Rocío per treure el cap del seu niu i donar-se l'oportunitat de fer passes endavant a la seva carrera. El rock, li anima l'esperit i recupera l'adolescència truncada.

La banda es desfà per reconvertir-se en "*Por de Pronto*", de la mà d'en Xavier torna a emprendre un projecte aquest cop, tenyit de "pop sinfònic" com diu ella. Per primera vegada introdueix als directes el seu instrument principal, el piano. Paral·lelament Rocío entra a treballar a l'orquestra Clau de Cinc amb la qual va estar cinc anys i amb la que reconeix haver explorat els límits de la seva veu gràcies als diversos estils que havia d'interpretar.

És segurament la versatilitat de la seva veu, la que provoca que altres grups la cridin a col·laborar amb l'enregistrament de discos, com a artista convidada. La seva veu, que ha après a fer-se sentir per sobre de la potència elèctrica del rock encaixa amb projectes on la dona no sol ser visible, com és el món del metal o el rock dur.

Amb *Por de Pronto* enregistra dos discos (*Vivo Celoso* al 2004 i *Por instinto* al 2008). Comença a trobar a faltar les arrels, la intimitat de la paraula, la recerca de la seva pròpia veu, el seu propi discurs. Comença a reservar-se composicions que no tenen sortida a les formacions que lidera. L'any 2005 li és encarregat el projecte "Càndida Memòria", la recuperació del cuplet sentimental de principis del segle XX de la compositora Olotina Càndida Pérez (1896-1986). Aquest projecte li allunya del pop i del rock, per tornar a trobar-se amb la música tradicional. El seu registre vocal, de nou, treballa per explorar la versatilitat de les seves possibilitats i l'any 2009 veu néixer el disc "Càndida Memòria", l'enregistrament d'aquelles velles cançons, de la vella història de la compositora Càndida.

De manera molt tímida, torna a tocar en solitari, participant en diversos festivals i produccions. Aquest cop, a soles, piano i veu: "Llévame", cançó que forma part del disc compilatori "Un Munt d'Idees" a l'any 2007 (aMt), Composa "Cor de Corda" un tribut al mestre Pau Casals que és editat al Cd "Espais Espectaculats" dels SSTT de Cultura de la Diputació de Tarragona, l'any 2010. Aquest mateix any, com a sorpresa, la Rocío queda finalista com a compositora a l'edició del Festival Eurovisión.

Poc a poc, es desprèn dels projectes anteriors per centrar-se en recuperar les composicions que no havien tingut sortida. A l'any 2011 coneix el bateria César Martínez, que li brinda l'oportunitat de produir-les passant pel sedaç del jazz. Aquesta idea motiva moltíssim a la Rocío, que sempre ha vist en aquest estil, l'oportunitat d'expressar tots els matisos de la seva veu.

Luis González Piano

Pianista i compositor cursa els seus estudis als Conservatoris de Música de Girona i al Conservatori Superior de Música del Liceu amb el pianista i concertista M. Wagemans, obtenint el Títol Superior de Piano amb Premi d'Honor, el Títol Superior de Solfeig i el Títol Professional de Composició i Instrumentació.

Ha realitzat diversos cursos amb pianistes com A. Lucchesini, D. Merlet, J. Achúcarro o L. de Moura, i ha actuat en diversos concerts i festivals com a solista, en formacions de cambra, amb Cobla i amb Orquestra.

Amplia els seus estudis d'harmonia moderna i piano jazz amb J. Sadurní, J.A. Medina, Toni Pujol, J. Figueras i I. Membrilla a la Ciutat de Girona. Desde 2005 és alumne del Conservatori Nacional de Région de Perpignan amb els professors Serge Lazarevich (classe de Grup i Improvització), Philippe Coromp (Piano Jazz) i Clarisse Varhill (Llenguatge Modern i Anàlisi),. obtinguent el DEM (Diploma Estudiant de Música) el 2009.

Combina la vessant pedagògica a les escoles de música de Sant Feliu de Guíxols i Maçanet de la Selva, de la qual n'és el director, i la concertística formant part de varis projectes musicals tant clàssics com moderns:

- "Voce di donna". Rima Guilvanova (soprano), Gina Reyner (mezzo), Luis González (piano)
- "Una tarda a Catalunya". Gerard Sibila (clarinet), Luis González (piano).
- "Soniketeke". Gavin Buckley (guitarra), Josep Colls (baix), Marc Bódalo (bateria).
- "Amos 4tet". Enric Masriera (saxos i clarinet), Toni Pujol (contrabaix), César Martínez (bateria), Luis González (piano)
- "Essence Gospel Choir". Cinc veus i piano.
- "Luis González TRIO". Joan Solà-Morales (contrabaix), César Martínez (bateria), Luis González (piano)

Ha treballat en el camp del musical formant part de dos projectes com a director musical i pianista, amb la companyia vocal "Season" .

- Musical "Tot és Jazz!" basat en el musical Chicago.
- Musical "Si pogués parlar". Adaptació de textos de Paul Auster sota la direcció de Martí Peraferrer.

Recentment ha estat a NYC treballant amb pianistes de renom com : Bruce Barth, Kevin Hays o George Cooligan, rebent classes a l'escola Collective de latin amb Bob Quaranta i assistint a masterclasses, conferències i concerts a la capital mundial del Jazz.

Joan Solà – Morales **Contrabaix**

Ha obtingut el "Certificate of Higher Professional Education" de baix elèctric i contrabaix de segon instrument al Conservatori d'Amsterdam, així com el "Certificat de Nivell Tècnic de Música" de l'INCANOP.

Ha rebut classes de contrabaix i improvisació de David Mengual, classes de contrabaix clàssic de Conrad Lluch, Pere Coma, Arnald Panwow, Savio de la Corte i de baix elèctric de Toni Pujol i Manel Vega.

Realitza combos i harmonia moderna a l'Escola de Música Moderna i Jazz de Girona, al Taller de Músics de Banyoles i al Taller de Músics de Barcelona.

Ha format part de diversos projectes musicals com "Umpah-pah", "Astun Kiki" "Free Gees", "Selva Jazz Big Band", "Dani Molina Quartet", "Straight no Trio", "Ivan Santareulària Quartet", "Rodrigo Rossetti duo" "La Banda del Surdo" i "Luis González TRIO.

Actualment dóna classes de baix elèctric i contrabaix al Taller de Músics de Barcelona i de baix elèctric i combo a les escoles Diaula i Música & Co de Barcelona.

César Martínez **Bateria**

Nascut al 1962 a Blanes (Girona) inicia estudis de música al Taller de Músics de Barcelona on estudia amb Jorge Rossy, Aldo Caviglia, Marc Miralta, Ricardo Hochberger, Jo Krause, David Xirgu, Zé Eduardo, Iñaki Salvador, Jordi Gaspar i Lluís Vergés. Participa a diferents seminaris per estudiar amb músics com Billy Hart, Max Roach, John Abercrombie, Mulgrew Miller, Ed Thigpen, Idris Mohamad i Jeff Ballard.

Ha tocat a clubs com el Sunset, Jamboree, Robadors, Jazz Cava de Terrassa, Jazz Cava de Vic, museo Van Gogh (Amsterdam), Jam Session, Bilbaina Jazz Club, La Vicentina, Jazzsí, Bikini... i festivals de la talla de Jazz a la Ronda, Setmana de Jazz, Festival de Ciutat Vella, L'Hora del Jazz, Festival de Jazz de Tarragona, Festival de Jazz de Zamora, Festival de Jazz d'Alcudia, Festival Midem de Cannes, Festival de Jazz en la Província Sevilla, Festival de Música de Bath al Jazz Club Soho de Londres, café Jazz de Calella, Zarautz...

Ha acompanyat a músics com Gorka Benítez, Dani Pérez, Benet Palet, Lucas Martínez, Jorge Rossy, Jon Robles i Eladio Reinón, Marco Mezquida, Jaume Llombart, Raynald Colom, Javier Juanco entre altres. Ha treballat al musical Chicago (Cía. Coco Comín).

També ha gravat varis CD's per a públic infantil (Tots els nens tenim ritme, Capsa de curculles y Bestiari poètic).

Discografia seleccionada:

- Back-Line Trio - Dies de vi i Roses
- Moments Quartet - Dies de nens i nenes
- Moments Quartet - Original Moments
- Xavier Dotras Trio - Retrospectives
- Xavier Dotras Trio - Nit
- Xavier Dotras Trio - Vincent
- Xavier Dotras Trio - Preludes
- Jazzer Trio - Flamingo
- Sic Trio - Many Rivers to cross
- Havana Quartet - Capvespre al Delta
- Tati Cervià Havana ensemble - Bestiari Poètic
- Tati Cervià & Sepharazz Mishpaha - Kantikas de la Kukuvaya
- Tati Cervià - Capsa de Curculles
- Luis Gonzalez Trio - Cançons
- Luis Gonzalez Sextet - New York Suite
- TMB Banyoles - Tots els nens tenim ritme

Lucas Martínez

Saxo

Nascut al 1994 (Blanes) comença els seus estudis musicals a l'escola del municipi. Com a professor ha tingut a Jordi Cases, Gorka Benítez, Jon Robles, David Pastor, Lluís Vergés, César Martínez, Isabel Membrilla, Xavier Dotres...

Ha gravat com a sideman a Xavier Dotras Trio (Preludes, PICAP) i en kantikas de la kukuyaya i ha col·laborat al disc infantil "El bestiari poètic".

Ha actuat amb músics com Jorge Rossy, Jaume Llombart, Raynald Colom, Marco Mezquida, Andreu Zaragoza, Félix Rossy, Jo Krause, Ramón Prats, Rai Ferrer, Xavi Maureta, César Martínez, Joan Solà, Isabel Membrilla, Manel Vega, Toni Pujol i otros.

Ha tocat a festivals i clubs com el 12è Festival Café (Lucas Martínez Quintet) i 13è Festival Café Jazz (col·laboració Xavier Dotres Trio), Sunset Jazz Club (Lucas Martínez Group), Festival d'estiu (Lucas Martínez&Félix Rossy Quintet), La Vicentina Jazz Club (Lucas Martínez Quartet feat. Raynald Colom), Jamboree Jazz Club (presentación disco Preludes), Robadors 23 (Presentació Lucas Martínez Trio), La Roda (Presentación Rocío Romero&Luís Gonzalez Quartet), Casa de Cultura de Girona (presentación Kantikas de la kukuvaya), Madujazz Manresa (músic convidat), El Pla dels Encants...

Contacte:

Rocío Romero Grau

Tel. 636372666

rociromerograu@gmail.com

<http://www.rociromerograu.com>

<http://www.youtube.com/rociromerograu>

<https://www.facebook.com/rociromeroluisgonzalez>

<http://rociromerograuluisgonzalezquartet.bandcamp.com/>
